

Έχει αξία η ελληνική ιθαγένεια;

— Στη λειτουργία της Μεγ. Πέμπτης, στη Μητρόπολη, ένα από τα παπαδοπαίδια ήταν αφρικανάκι. Συγκινήθηκα όπως συγκινούμαι όποτε ακούω στον δρόμο Αφρικανές να τσακώνονται ελληνικά με τις φίλες τους. Αυτοί δικαιούνται την ιθαγένεια γιατί εκτίμησαν την αξία της.

Άρθρο του **Τάκη Θεοδωρόπουλου**

Είναι ένα από τα επιχειρήματα όσων κατακρίνουν την τροποποίηση της διαδικασίας απόδοσης ιθαγένειας. Τα θέματα είναι δύσκολα και απαιτούν γνώσεις που είναι αμφίβολο αν τις έχει και ο μέσος Έλληνας. Αμφιβάλλω πόσοι θα απαντούσαν σωστά στην ερώτηση για τον Παπαναστασίου αν γινόταν έρευνα στον δρόμο. Ειδικά οι υπερπατριώτες συμπολίτες μας.

«Ήταν ο Αλέξανδρος Παπαναστασίου συντηρητικός πολιτικός;». Είναι μια από τις ερωτήσεις στο θέμα 78 της τράπεζας θεμάτων που θα χρησιμοποιηθεί στις εξετάσεις για την απόδοση ιθαγένειας. Θα μου πείτε, εδώ η κ. Σουλτάνα Ελευθεριάδου, βουλευτίνα του ΣΥΡΙΖΑ από την Καβάλα, πιστεύει πως ο Σβώλος ήταν νεοδημοκράτης. Πώς είναι δυνατόν να απαιτείς να ξέρει ο Αλί ή η Λουντιμίλα ποιος ήταν ο Παπαναστασίου;

Τάκης Θεοδωρόπουλος

Η δεύτερη και πιο ουσιαστική ένσταση αφορά το είδος των γνώσεων που απαιτούνται από τον εξεταζόμενο. Στο σημείο αυτό παρεμβαίνει η καλοήθης παθογένεια της ημετέρας παιδείας. Θέλουν οι εξεταστές να ξέρουν αν ο αιτών γνωρίζει ποιος ήταν ο Σεφέρης. Το βρίσκω σωστό. Οφείλει να έχει μια σχετική αντίληψη για τον πολιτισμό του τόπου.

Πλην όμως δεν αντιλαμβάνονται ότι ρωτώντας «αν η μητέρα του ήταν γιατρός» ή αν ο ίδιος πήρε το Νομπέλ ως διπλωμάτης δεν αναφέρονται στον πολιτισμό μας. Προτρέπουν απλώς τον υποψήφιο να αποστηθίσει άχρηστες πληροφορίες, απ' αυτές που μεταδίδουν οι δάσκαλοι της μέσης εκπαίδευσης στα Ελληνόπουλα εξαπατώντας τα ότι κατ' αυτόν τον τρόπο τούς διδάσκουν Λογοτεχνία.

Όπως είπαν οι αρμόδιοι, είχαν ως πρότυπο τις Πανελλαδικές Εξετάσεις. Τα σχόλια περιπετούν. Να επισημάνω ότι όσοι έχουν αποφοιτήσει από το ελληνικό σχολείο απαλλάσσονται από την υποχρέωση των εξετάσεων. Εως τώρα ίσχυε η υποχρέωση τριετούς φοιτήσεως. Το νέο νομοσχέδιο, σωστά κατά τη γνώμη μου, απαιτεί εννεαετή, κοινώς πλήρη.

Υπάρχουν βέβαια και τα «ευκολάκια». Όπως η συνταγή του μουσακά ή η αναγνώριση της μορφής του Κολοκοτρώνη. Ή η ευγένεια των αισθημάτων: με την ανατίναξη στο Αρκάδι οι Έλληνες σκότωσαν και πολλούς «εχθρούς». Μην ήσαν Γάλλοι, Πορτογάλοι; Οι εξεταστές δεν κατονομάζουν τους Οθωμανούς, μπας και ο υποψήφιος παραιτηθεί από την ιθαγένεια.

Όμως, ας πούμε, ότι όλες αυτές οι ενστάσεις αφορούν τη «διαδικασία». Η «ουσία» στις αντιδράσεις των επικριτών είναι πως οι εξετάσεις δυσκολεύουν την απόδοση ιθαγένειας σε αλλοδαπούς που τη δικαιούνται.

Στα επιχειρήματα ας προσθέσω και την οικονομική παράμετρο. Για να θεμελιώσει το δικαίωμα συμμετοχής στις εξετάσεις, ο αλλοδαπός οφείλει να έχει ένα ελάχιστο ετήσιο εισόδημα (9.000 ευρώ) το οποίο δεν προέρχεται από επιδοτήσεις αλλά από τη σταθερή του εργασία τα τελευταία επτά χρόνια. Και πόσοι είναι αυτοί που στην Ελλάδα της κρίσης είχαν σταθερή εργασία για μία επταετία;

Είναι σαν να θέλεις να του στερήσεις το δικαίωμα, υποστηρίζουν. Και δεν αναρωτιούνται μήπως οι πραγματικές συνθήκες της Ελλάδας της κρίσης δεν της επέτρεπαν να είναι γενναϊόδωρη με την ιθαγένειά της επειδή είχε να φροντίσει τους δικούς της ιθαγενείς;

Το έδραμα για τη χορήγηση ιθαγένειας είναι πλούσιο σε ιδεολογικοπολιτικά καρυκεύματα. Αριστεροί και ακραίοι φιλελεύθεροι συντάσσονται κάτω από το λάβαρο του ανθρωπισμού. Θυμούνται ότι ο Βορίδης δεν μπορεί να απαλλαγεί από το ακροδεξιό «είναι» του και προτείνουν τον δείκτη της δεξιάς απειλώντας όσους δεν αντιλαμβάνονται ότι την ιθαγένεια δικαιούται να την αποκτήσει όποιος την επιθυμεί.

Ας πάνε να το πουν σ' εκείνη τη Μαροκινή που τη στερήθηκε στη Γαλλία επειδή αρνήθηκε, λόγω των θρησκευτικών της πεποιθήσεων, τη χειραψία σ' έναν αξιωματούχο της Δημοκρατίας, στη διάρκεια δεξίωσης. Την ιθαγένεια δεν τη δικαιούται όποιος την επιθυμεί. Η ιθαγένεια είναι σύνορο.

Δεν την υπερασπίζονται ένοπλοι, μερικά πιστοποιητικά την περιγράφουν, όμως η συμβολική της αξία έχει μεγάλη κοινωνική υπεραξία. Ο αλλοδαπός που έγινε ιθαγενής έχει πολιτικά δικαιώματα, συναποφασίζει για το κοινό μας μέλλον.

Μπορεί εμείς οι ιθαγενείς να την αποκτήσαμε χωρίς ιδιαίτερο κόπο. Μόνο με τις ωδίνες της μάνας μας και τα κλάματα που ρίξαμε στη γέννα μας. Μπορεί πολλοί από μας να την περιφρονούμε. Οχι όλοι.

Ο Εγγονόπουλος έλεγε ότι το μεγάλο κατόρθωμα της ζωής του είναι ότι έχει ελληνικό διαβατήριο. Σουρεαλιστής ήταν ο άνθρωπος, θα μου πείτε. Όμως η ιθαγένεια είναι στοιχείο του κοινωνικού μας εαυτού. Όσοι θέλουν να απομειώσουν την αξία της στην πραγματικότητα απομειώνουν την αξία του κοινωνικού μας εαυτού, μετατρέποντας την κοινή μας ύπαρξη σε μια κουρελού μειονοτήτων που ενδιαφέρονται μόνο για τα δικαιώματά τους.

Δεν έχω καμιά αντίρρηση ότι η τράπεζα θεμάτων είναι προβληματική. Θα ακούσε μια συνέντευξη και μερικές ερωτήσεις. Όπως «τι σημαίνει για σας η λέξη δημοκρατία», «ποια είναι η γνώμη σας για τη θέση της γυναίκας στη σύγχρονη κοινωνία», «ποια είναι η σημασία της λέξης ανεξιθρησκία», «ποια είναι η άποψή σας για τη θανατική ποινή», «αν κάποιος κλέψει πρέπει να του κόβουν το χέρι ή να τον δικάσουν και να τον φυλακίσουν».

Το ξέρω ότι οι απαντήσεις θα απαιτούσαν κόπο από τους εξεταστές. Και για ένα ζήτημα τόσο δευτερεύον όπως η απόδοση ιθαγένειας, που δεν είναι δα και Πανελλήνιες για μια θέση στο ΤΕΙ.

Ξέρω ότι ένιοι εξ υμών θα συμπεράνουν ότι μπροστά μου ο Βορίδης είναι γατάκι. Αυτά έχει η ζωή. Είναι άδικη και ο κόσμος είναι κακός.

09.05.2021

Πηγή: [Η Καθημερινή](#)